

'Ik ben een praktisch perfectionist'

INTERVIEW MET MARIËTTE SIMONIS DOOR CONSTANCE MOES

Het Fischerhuis in Ede. Buiten ligt een dun laagje sneeuw, de zon schijnt. Mariëtte Simonis kiest een stoel voor een schilderij van Jan Sluijters, *Vrouw in rode tuniek*. 'Een mooi expressionistisch werk, prachtige kleuren, een schilderij waar ik blij van word. Ik houd van het werk van Sluijters, en dan het meest van zijn kleurrijke, ondeugende werk. Dit schilderij is ingetogen en uitdagend tegelijk.'

Je vader, Rien Simonis, begon in 1973 een kunsthandel in de Notaris Fischerstraat in Ede. Beschrijf hem eens?

Hij was een levensgenieter. Zijn gezondheid was niet goed, maar dat was voor hem geen belemmering om uitgebreide maaltijden te bereiden en daarmee thuis veel gezelligheid te verspreiden. We woonden boven en achter de galerie, waar nu ons pand '19^e eeuw' gevestigd is, en er waren altijd veel mensen over de vloer. Alles kon. Onze huiskamer was heel klein, het paste allemaal net. Muziek speelde een grote rol bij ons thuis. Ik ben opgegroeid met opera's. Mijn vader was dol op Maria Callas en Beniamino Gigli, maar ook op zangeressen als Vicky Leandros. Hij had zijn eigen stoel, die was heilig en niemand mocht daar op zitten. Heel eigenaardig, zo'n stoel heb ik ook.

En wat heb je van hem geleerd over kunst?

Vooraf leren kijken. Hij restaureerde ook schilderijen en ik keek vaak hoe hij dat deed. Hij gaf me uitleg over materialen, de penseelstreek, palet en compositie van de schilder. En we gingen met z'n allen naar veel tentoonstellingen en musea.

Wanneer leerde je Frank kennen?

Ik leerde hem kennen toen ik zestien was. Onze vaders waren vrienden. Het raakte 'aan' op mijn zeventiende toen ik terug-

kwam van een zomer in de V.S., en op mijn eenentwintigste trouwden we. Frank was toen al als vennoot verbonden aan de kunsthandel en ging rechten studeren, en ik had een baan bij een krant om de kost te verdienen. 's Avonds en in het weekend werkte ik in de kunsthandel: meehelpen met het samenstellen van de catalogi, administratie doen. Ik hielp al vanaf mijn twaalfde in de zaak. In 1986 verhuisden mijn ouders en trokken Frank en ik in de woning aan de Fischerstraat. Onze oudste zoon was toen een jaar, de tweede werd daar geboren. Zijn box stond naast mijn bureau. Toen het bedrijf groeide verbouwden we het tuinhuis tot een soort 'kinderopvang', ook voor de kinderen van onze medewerkers. Het was improviseren, maar erg gezellig.

Vanaf 1977 runden Frank en jij samen de kunsthandel. Je vader werkte er nog een tijd als restaurator, je moeder werkt er nog steeds. Een echt familiebedrijf dus. Is dat jullie kracht?

Ja, ik denk het wel. Voordeel is dat wij als aandeelhouder-eigenaar alles in de hand houden en, in crisistijd bijvoorbeeld, snel kunnen beslissen en handelen. Verder zorgt het voor een sterke onderlinge band tussen de mensen die hier werken. We delen veel, zijn erg betrokken bij elkaar en als het nodig is

nemen wij elkaars taken over en werken dan graag nog een tandje harder.

Wat zijn jouw belangrijkste taken in de kunsthandel?

De algemene organisatie en het overzicht houden over de afdelingen, het inrichten van de zalen, het samenstellen van het drukwerk. En de planning. Dit alles in zeer nauwe samenwerking met Emilie Snellen. We zijn een uitstekend team.

Kies je mede de schilderijen uit die jullie kopen?

Ja, ik maak meestal de voorselectie via catalogi, websites en particulier aanbod, daarbij geassisteerd door Christiaan Lucht. In het seizoen ben ik daar per dag zeker twee uur mee bezig. Daarna overleggen Frank en ik wat we willen aankopen.

Jullie zijn sterk gegroeid de afgelopen jaren. Waar loop je tegenop in de bedrijfsvoering?

Doordat we groeiden hebben we goede mensen in dienst kunnen nemen. Nadeel is dat ik me steeds meer met management en beheerszaken ben gaan bezighouden. En dat terwijl ik een echte 'doener' ben. Ik houd van snel beslissingen nemen. Plannen die we maken wil ik graag snel op de rails zetten en uitvoeren. Vorig jaar ben ik begonnen met een studie toegepaste bedrijfskunde aan het AOG via de Rijksuniversiteit Groningen. Een praktische opleiding, dat ligt me wel, en wat ik leer kan ik goed in ons bedrijf gebruiken. Verder houd ik me bezig met de ICT-ontwikkelingen binnen ons bedrijf. De eerste computer kochten we rond 1984. Nu hebben we een geavanceerd netwerk, volledig geoutsourcet, en compleet met een eigen glasvezelkabel waar inmiddels ook weer andere bedrijven op aangesloten zijn. In 1995 hadden we al een website met al onze schilderijen erop. Niemand deed dat toen nog.

B.C. Koekkoek (1803-1862) *Ijsvermaak op de rivier*, paneel 31 x 44 cm, gesign. en dat. 1827.

Algemeen bekend is je oog voor detail.

Ja, ik zie veel. Als we rond een tafel zitten te vergaderen dan zie ik meteen die lamp die kapot is. Frank zegt wel eens: 'jij ziet het als een mug zijn poot gebroken heeft'. Ik ben een praktisch perfectionist. Het komt tot uiting in de inrichting van de zaak, de zorg waarmee wij de schilderijen behandelen, de manier waarop wij onze klanten tegemoet treden. Alles moet voor mij kloppen, van de bloemen tot de theelepeltjes.

Hoe combineer je werk en gezin?

Mijn werk staat of valt met een goede organisatie thuis. We hebben drie grote kinderen, van vijftientig, tweeëntwintig en zestien. Allemaal leuke jongens en heel verschillend. Een ervan heeft trouwens al laten weten dat hij kunsthandelaar wil worden. Maar dat kan natuurlijk nog veranderen. Frank en ik werken beiden veel, maar hebben het altijd belangrijk gevonden dat onze kinderen nooit in een leeg huis thuis zouden komen. Dus was er een goede oppas in huis. Ze werkt trouwens nog steeds bij ons. En hoe druk we het ook hebben, we eten 's morgens en 's avonds altijd met elkaar.

Wat doe je als ontspanning?

Ik luister veel naar muziek. Mahler hoor ik graag, Verdi, Rossini, maar ook Pink Floyd en André Hazes. En ik lees veel. Totale luxe is voor mij me terugtrekken met een boek in mijn stoel. Helaas komt dat niet zo veel meer voor, want mijn studie kost wel erg veel tijd. Maar elke dag vind ik nog wel een gaatje. Meestal kies ik een schrijver van wie ik meerdere boeken lees. Nu is dat de Hongaarse schrijver Sándor Márai. Ik lees ook veel onderweg. Niet lang geleden ontdekte ik de Dwarsliggers. Ideaal. Als ik ergens moet wachten vind ik dat niet erg: ik heb mijn boek.

En sport?

Volgende vraag graag! Nou o.k., zeilen. Vooral om de rust op het water. Lekker varen en dan afmeren in een oud stadje.

Wat vind je in het leven belangrijk?

Het allerbelangrijkste vind ik harmonie, zowel in ons gezin als in de wereld om ons heen. Ook besteed ik veel aandacht aan het onderhouden van langdurige vriendschappen en zakelijke

H.E. Nolde (1867-1956) *Sluierstaarten*, doek 85 x 80 cm, aquarel 36 x 47 cm, gesign. en te dat. ca. 1923-1924 € 88.000,-

relaties. Er zijn klanten, die ken ik al vanaf mijn jeugd. Hun kinderen en kleinkinderen komen hier ook weer. De lijstenmaker, de drukker, het tuinbedrijf, de bank, we werken er al jaren mee. Het prettige is dat we van elkaar weten wat we verwachten.

Wie zijn je favoriete schilders?

Als er één schilder is van wie ik werk zou willen kopen en altijd houden dan is dat Mark Rothko, vooral zijn doeken in oranje, rood en geel. In 2008 was ik op de overzichtstentoonstelling van Rothko in de Hamburger Kunsthalle. Ik kende zijn werk wel uit boeken, maar wat ik daar op de tentoonstelling tussen die enorme doeken heb ervaren had ik nog nooit eerder meegemaakt. De kleuren, de afmetingen, het gevoel de schilderijen ingezogen te worden. Overweldigend. Chaim Soutine vind ik ook prachtig, en de Duitse expressionisten. Zoals Emil Nolde zijn aquarellen maakte, die pure kleuren uitvloeiend op het papier, vind ik heel bijzonder. We hebben een paar mooie aquarellen van hem. Dat is echt werk voor liefhebbers. Van onze moderneren spreekt het werk van bijvoorbeeld Wim Oepts en Anton Rooskens mij erg aan. Schilderijen van de 20^e eeuw boeien me door hun kleuren, die heel bewust als expressiemiddel werden gebruikt. Ik houd ook van het werk van Lucebert, en van zijn gedichten. Willem Hussem dichtte trouwens ook. Zijn poëzie vind ik prachtig, zo sober. Maar dat is heel persoonlijk en bij iedereen natuurlijk weer anders. De romantische schilderijen vind ik bijzonder om de enorme vakkundigheid van de kunstenaars en om het verhalende element. Bezoekers realiseren zich vaak niet dat het er in Nederland vroeger zo uitzag. Soms werd de werkelijkheid natuurlijk mooier gemaakt, zoals in B.C. Koekkoeks 'IJsvermaak op de rivier' met al die figuurtjes.

En het mooiste stuk van de collectie?

Op dit moment een beeld van Ewald Mataré: 'Dansend paard', gemaakt rond 1946. Het straalt tegelijkertijd rust en beweging uit. Ik zag het werk van Mataré voor het eerst in het Museum Kurhaus in Kleef, toen dat net geopend was. Het heeft voor mij dezelfde ingetogenheid als de doeken van Rothko, maar dan in een heel andere vorm. Ook prachtig vind ik zijn houten sculpturen, waarvan de vorm aangereikt lijkt te zijn door het materiaal. Zo knap getroffen.

Wat is er de laatste jaren veranderd in de kunsthandel?

De kunstmarkt is transparant geworden. De veilingen zijn anders gaan werken. Toen wij begonnen waren de veilingcatalogi dun en de weinige afbeeldingen in zwart-wit. Alle kijkdagen liepen we af. Nu heeft elk veilinghuis een website die uitnodigt snel te kijken en te kopen. Daarom begrijp ik niet dat men op een veiling koopt, waar snel beslist moet worden, minder garantie

Het Fischerhuis

op echtheid is en, uitzonderingen daargelaten, ontoereikende expertise is. In de goede kunsthandel kan men de tijd nemen om te beslissen, een paar keer terugkomen, en krijgt men alle aandacht met veel meer specialistische kennis. Klanten ervaren bij ons een aankoop vaak als een feestje, dat beklonken wordt met een goed glas wijn. Verder merken we dat iedereen het steeds drukker krijgt. Jonge mensen vinden ons vaker via internet. Men koopt ook meer via internet. Maar omdat we zoveel werk in stock hebben is het voor velen toch de moeite waard om naar Ede te komen: er hangen hier meer dan duizend schilderijen, in allerlei settingen.

In 2004 kochten jullie het Fischerhuis. Wat was de toegevoegde waarde?

We kregen er veel expositieruimte bij en een tuin voor onze beelden. De inrichting van het pand en de keuze van de kleuren waren voor Emilie en mij een enorme uitdaging. We hadden al de galeries '19^e eeuw' en '20^e eeuw' aangepast, maar dit was een veel groter pand, indertijd mooi verbouwd door de architect J.G. Wattjes. Omdat het uitgangspunt in de '19^e eeuw' de Amsterdamse School was geweest kozen we hier voor de Haagse stijl, met bijbehorende meubels. Alle kleuren zijn daarop geïnspireerd. Het trappenhuis en de gang – de verbindingsader – werden rood. Verder zie je, waar je ook staat, altijd drie kleuren. Dagenlang hebben Emilie en ik rondgelopen met enorme kleurstenen. Met de inrichting hebben we veel ervaring opge-

De kunst van kiezen

Het Fischerhuis

daan in het harmonisch combineren van kleuren, meubels en schilderijen. Hierin willen wij ook klanten gaan adviseren.

Waarom deze nieuwe, uitgebreidere vorm van kunstadvies?

In de eerste plaats omdat er vraag naar is. Het gebeurt regelmatig dat bezoekers enthousiast rondlopen en vragen of we een dergelijke inrichting ook bij hen thuis kunnen realiseren. Verder merken we dat er veel aandacht is voor het interieur en voor binnenhuisarchitectuur, maar dat schilderijen toch vaak de sluitpost zijn. Terwijl een goed schilderij juist de kroon op een mooi interieur kan zijn. Er wordt veel geld uitgegeven aan meubels, vloeren, keukens, gordijnen, terwijl de muren kaal blijven en met tweede garnituur of posters 'behangen' worden.

Wat kunnen jullie daaraan doen?

Wij willen mensen aanreiken dat schilderijen een functie hebben in de zin van sfeerbepaling en veel kijkgenot. Goede schilderijen kunnen iets toevoegen aan je interieur en daarmee je woonplezier verhogen. Dat kan zijn vanwege de vorm of de kleur, of omdat de voorstelling bijvoorbeeld een mooie herinnering oproept en daarmee een goed gevoel teweegbrengt. Of je vindt het schilderij gewoon zó mooi dat je er blij van wordt. Dat is iets wat de sfeer in huis sterk kan beïnvloeden. Wij hebben een brede collectie schilderijen met een grote diversiteit aan onderwerpen en stijlen. Dat maakt dat wij een geschikte kunsthandel zijn om je te oriënteren en een goed advies te krijgen over een harmonische combinatie van schilderijen en interieur.

De Salon van de 19^e eeuw

Met de drie verschillende galeries als 'modelwoningen'?

Ja, zo zou je het kunnen zien. Omdat al onze panden in het verleden een woonhuisfunctie hebben gehad en die sfeer er is blijven hangen, zijn deze panden als het ware ook nu als woonhuizen ingericht. De foto's op deze pagina's tonen dat wij de kunst van het kiezen verstaan door kunst en interieur stijlvast te combineren, in elk van onze drie panden. Verschillende kunstuitingen die in eenzelfde periode, vanuit eenzelfde 'tijdgeest' zijn ontstaan vullen elkaar perfect aan en stralen de harmonie en synergie uit die wij zo belangrijk vinden.

De Galerij van de 20^e eeuw